

Anne Marie David, Türkiye'yi temsil eden Sertab Erener'le birlikte ilgi gören sanatçıların arasındaydı. Yanında ikisi Helene'le görüldü.

Eurovision denilince...

Eurovision denilince aklıma neler gelmiyor ki! Türkiye ilk kez Stockholm'de, Ankara Radyosu'nun eski müdürlerinden merhum Hikmet Münir Ebcioğlu'nun şiri ve oğlu Kemal Ebcioğlu'nun müziği ile temsil edilmişti, "Seninle Bir Dakika".

İsmail Cem İpekçi'nin TRT Genel Müdürü olduğu bu dönemde programlardan sorumlu iktisadi bir gazeteci vardı. O günleri kimler anımsar bilmiyorum ama şayet o gazeteci arkadaşımıza bütün imkanları kullanarak Türkiye'yi uluslararası bu müzik yarışmasında temsil etmesi için, kılcakları bütün imkanlarını kullanarak olayı gerçekleştirseydi bizler bu yarışın içinde olamazdık. Beni telefonla aradı, TRT'ye davet etti, "Sen Türkiye'nin uluslararası tek müzik editörüsün, şarkıyı da, yapı 18'den küçük olan şarkıyı da sana emanet ediyoruz, bu görevi kabul etmen gerekiyor. Unutma ki sen önce Ankara Radyosu sonra TRT'nin ilk prodüktör ve müdürlerinden birisin" dedi. Programdan sorumlu bu arkadaşım Mehmet Barlas'tı. Kendisiyle oturup saatlerce müzik dinleyip müzik konuşabildiğim bir basın mensubuydu. Bu olayı bilenlerin sayısı iki-üç kişiye geçmez. Mehmet Barlas hem Türk müziğini hem de Batı müziğini iyi bilir. Böyle bir görevi "Hayır" diyemezdim, şarkıyı Paris'e getirdim. "Samsaryolu" şarkısını "Oh Lady Mary" yapan ekibin tek sorumlusu ve aynı zamanda Barclay firmasının Genel Müdürü olan Leo Misse ile birlikte çalışıp Bugün dinlediğimiz şarkıyla bildiğimiz aranjmanı onlar yaptılar. Yarışmada derece alamadık ama şarkının güzel melodisi otuz yıldır daima beğenilerek her fırsatta gündeme geldi. Son olarak Richard Clay Derman da "Seninle Bir Dakika'yı" icra etti. Bugüne kadar katıldığımız Eurovision Yarışmaları'nın en güzel melodisi olarak aklımda kaldı. Semha Yanık'ın yorumunu beğenen dünyaca ünlü Barclay firması onun Fransa'da kalmasını teklif edip onuncu-ze çok kapsamlı ve güzel bir kontrat koydu. Bir cambaz alerinin izci olan şarkıcının aşıbaşı program yaparken ipten düşüp ölmüştü. O yaşta ailesine bakmak sorumluluğunu yüklediği için Avrupa'da izikbalı olan bir kariyeri terk edip İstanbul'a döndü. Stockholm'de ottele girdiğimizde resepsiyon sorumlusu adımı sorduğunda Özer-

man dedim. Benden sonraki arkadaş Bülent Özveren, üçüncü sıradaki İzzet Öz de-yince görevi Türkiye'nin soy isminin Öz ile başladığı kanaatine sahip diğer 11 arkadaşın da soyadlarının başına Öz ilave etmişti. Günlerce güldüğümüz bir olaydır.

İsvet'in başkentine giderken hemen hemen hepimiz İsmail ile pakız ettiğimiz birer beyaz peynir paketiyle yola çıktık. Bizler için çok önemli olan bu müzik yarışmasının yanı sıra görmeyi çok fazla arzu ettiğimiz bir şarkıcı orada, hastanede yatıyordu. Türkiye'nin benim için galmış geçmiş en güzel yorumcusu olan şarkıcı Tayfun'du bu. Babası Ankara Operası'nın ünlü bir baritonu Karatekin ve annesi konservatuarın piyano profesörlerindendi. Zuhal Olcay'ın helesi Müzik içinde doğmuş, olağanüstü sesi, muhteşem yorumu vardı. Devrin en ünlü şarkıcıları Tom Jones ve Engelbert Humperdinck ile eş tutacak kadar kendisine hayrandık. ODTÜ'yu başarıyla bitirmiş müzik kariyerine devam etmek için İsvet'e gitti. O yıl adı haber geldi. Çünkü kanserdi.

Ekibimizden altı arkadaş hastaneye gidip ziyaret edeceklerdi ancak ne türlü hareket edeceklerine karar verememişlerdi. Her zaman köler olan Tahir Selçuk "Marifetli bir şey yok nasi olsa Erkan Rısbey konuşur ortalık yumuşar biz de ona göre ne gerekirse öyle hareket ederiz" demiş. Bu fikir hepsi benimsedikten için rahatlıkla hastaneye geldiler. Ben de onları kapıda bekliyordum. Hepimizin

ellerinde onun çok sevdiği beyaz peynir paketleriyle içeriye girdik. Tayfun'la karşılaştık. Ömrümde ilk kez dilim tutuldu. Sadece gözetme bekliyordum. Odada marifetli bir sessizlik vardı. Tayfun benim halimde bakıp tebessüm edip konuşmaya başladı. Hasret dolu bir kavuşmaydı. Fakat kötu oyuncular gibi müdürlük sorgulama yapıldık. Be-deremedik. Ama gayret ettik.

Türk ekibinin ilgisini çeken en önemli yer hard porno kulüplerdi. Sahnedeki aşk gösterisi birip işkiler yandığı zaman sahnenin kenarındaki masalarda benim tüm ekibi görünce gülmekten kendimi alamıyordum. Özele kadar güle güle gittim. Ben de Paris'te New York'ta aynı kulüplere daha önce gitmemiş olsaydım müzikle dolu günlerim bu cazup kabaçlılarda daha da renklendirirdim. En son sıralarda başladığımız Eurovision Şarkı Yarışmasında 30 yıl sonra birinci de olduk. 50 yılın 14 başanlı şarkıcısının içine de girebildik. Adlarını bugün anımsayamadığımız TRT'den birçok arkadaşımızın emeklerinin sonunda başanlı bir çizgiye varabildik. Hepsi ne teşekkürler.